

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

शिवमहापुराण

Śiva Mahāpurāṇa I - Māhātmya van de Purāṇa

Hoofdstuk 1

De glorie van de Purāṇa

श्रीशौनक उवाच -

हे हे सूत ! महाप्राज्ञ ! सर्वसिद्धान्तवित्प्रभो। आख्याहि मे कथासारं पुराणानां विशेषतः ॥ १॥
सदाचारश्च सद्भक्तिर्विवेको वर्द्धते कथम्। स्वविकारनिरासश्च सज्जनैः क्रियते कथम्॥ २॥
जीवाश्चासुरतां प्राप्ताः प्रायो घोरे कलाविहा। तस्य संशोधने किं हि विद्यते परमायनम् ॥ ३॥
यदस्ति वस्तु परमं श्रेयसां श्रेय उत्तमम्। पावनं पावनानां च साधनं तद्वदाधुना ॥ ४॥
येन तत्साधनेनाशु शुध्यत्यात्मा विशेषतः। शिवप्राप्तिभवितात सदा निर्मलचेतसः॥ ५ ॥

Śrī śaunaka uvāca

he he sūta! mahāprājña! sarvasiddhāntavit prabho ākhyāhi me kathāsāraṃ purāṇānāṃ viśeṣataḥ || 1 ||
sadācāraś ca sadbhaktir viveko vardhate katham | svavikāranirāsaś ca sajjanaiḥ kriyate katham || 2 ||
jīvāś cāsuratāṃ prāptāḥ prāyo ghore kalāv iha | tasya saṃśodhane kiṃ hi vidyate paramāyanam || 3 ||
yad asti vastu paramaṃ śreyasāṃ śreya uttamam | pāvanam pāvanānāṃ ca sādhanam tadvad ādhunā || 4 ||
yena tat sādhanenāśu śuddhyaty- ātmā viśeṣataḥ | śivaprāptibhavittāt sadā nirmalacetasaḥ || 5 ||

Śaunaka zei: “O Sūta, u bent goed op de hoogte van de doctrines van alle Śāstra’s, O beste van de geleerde mensen, O grote Heer, vertel mij de kern van de verhalen van de Purāṇa’s. Hoe kunnen we goed gedrag, goede toewijding en onderscheidingsvermogen laten toenemen? Wat doen slechte veranderingen en afwijzing met goede mensen? In dit immens zondige tijdperk van Kaliyuga zijn alle schepselen zich hier gaan gedragen als de Asura’s of demonen.

En hoe kunnen zij, die voor het hoogste gaan, dit weten bij de complete zuivering hiervan? Vertel me wat de beste manier is voor (het bereiken van) het hoogste welzijn. Vertel me nu over de reiniging als de beoefening van zuiveringshandelingen. En waardoor of met behulp waarvan de personen met een vlekkeloos schone geest die vrij is van alle zonden, de Heer Śiva kunnen bereiken.

Sūta zei: “O beste van de wijzen, u bent inderdaad gracieus, omdat er een verlangen in uw geest is ontstaan om te luisteren naar de vertelling van het (goddelijke) verhaal, daarom vertel ik, heel bedachtzaam, het beste van Śiva Purāṇa.

Deze Purāṇa behandelt alle principes, vergroot de devotie, verblijdt Heer Śiva, bezit alle goddelijke verdiensten. Daarom, o zoon, luistert u ernaar. Dat is als de nectar voor de oren.

Deze Purāṇa is de beste remedie voor het grootste gevaar, zoals de dood, die bijt als de slang en van alle gevaren de grootste

is. De Śiva Purāṇa is de beste van alle Purāṇa’s. O grote asceet, aanvankelijk werd deze uitgesproken door Heer Śiva zelf.

Daarna heeft de wijze Vyāsa het kort verteld op verzoek van Sanat Kumāra, ten behoeve van de mensen van de Kaliyuga.

Behalve de Śiva Purāṇa, is er geen andere remedie in het Kali-tijdperk om de geest van de mensen te zuiveren.

O beste der wijzen, alleen een dergelijk intelligent persoon krijgt de gelegenheid om dit te beluisteren of te lezen, die de nobele daden van de eerdere geboorten op zijn conto heeft staan.

De Śiva Purāṇa is inderdaad de beste van de Śāstras en is ook de ware vorm van Śiva op aarde, daarom moet dit gelezen, verteld, beluisterd en goed overdacht worden.

Het beste van een persoon, die met devotie deze Purāṇa reciteert of ernaar luistert, bereikt vrij gemakkelijk Śiva-loka met alle plezierige middelen.

Daarom moeten alle soorten mensen deze Purana reciteren. Door te luisteren naar de Śiva-Purāṇa, worden alle verlangens van een persoon vervuld.

Door met devotie te luisteren naar de Śiva-Purāṇa wordt een persoon verlost van alle zonden en geniet hij van al het genot in deze wereld, uiteindelijk bereikt hij de Śiva-loka.

De verdiensten, die niet verdiend kunnen worden met het uitvoeren van de Rājasūya en andere yajña's, zulke grote verdiensten worden bereikt met het louter luisteren naar de Śiva-Purāṇa.

O grote wijsgeer, zulke mensen, die naar deze Purāṇa luisteren, moeten niet behandeld worden als mensen, omdat ze eigenlijk de vorm van Śiva worden.

Overall waar het stof valt van de personen, die luisteren naar de Śiva-Purāṇa, wordt het een gewijde plek of heilige plaats.

De personen, die verlangen om de uiterst heilige plaats te bezoeken, moeten in plaats daarvan met devotie luisteren naar het verhaal van de Śiva-Purāṇa.

O beste der wijzen, indien een persoon niet in staat is om altijd naar de Śiva-Purāṇa te luisteren, dan moet hij die alle zintuigen beheerst voor slechts twee muhūrtas (enkele ogenblikken) ernaar luisteren.

O heer der wijzen, als een persoon niet in staat is om er dagelijks naar te luisteren, dan kan hij dat doen in de gunstige maanden.

Zulke personen, die naar de Śiva-Purāṇa luisteren gedurende een muhūrta (enkele ogenblikken), of de helft ervan of nog minder dan de helft ervan of zelfs maar een ogenblik, zullen nooit het ongeluk onder ogen hoeven te zien.

O grote wijsgeer, een persoon, die naar deze Purāṇa luistert, hij, die het enorme doornige woud van ernstige zonden verbrandt, steekt de oceaan van het universum over.

O grote wijze, de verdienste, die men verdient door het uitvoeren van verschillende soorten liefdadigheid of de verdienste, die men verdient door het uitvoeren van verschillende soorten yajña's, dezelfde verdienste wordt zeker verdiend door een persoon die luistert naar de Śiva-Purāṇa.

O grote wijze, in feite is er, behalve het luisteren naar de Śiva-Purāṇa in het Kali-tijdperk, geen andere, betere Dharma, dat hen Mokṣa kan doen bereiken.

Het luisteren naar het verhaal van de Śiva-Purāṇa of het reciteren van de naam van Śiva, zijn als de Kalpavṛkṣa's voor een mens en schenken gunstige beloningen. Er bestaat geen twijfel over.

Voor zulke mensen, die gestopt zijn met de religieuze

activiteiten in het Kali-tijdperk, heeft Heer Śiva, met het oog op het welzijn van dergelijke mensen, de Śiva-Purāṇa gecomponeerd.

Zulke mensen, die de nectar drinken, worden eeuwig, maar iemand die de nectar van de Śiva-Purāṇa drinkt, zijn hele familie wordt eeuwig.

Het verhaal van de Śiva-Purāṇa is uiterst gunstig, dat "als nectar door alle mensen geconsumeerd zou moeten worden." Dit moet driemaal herhaald worden, wat alle twijfel wegneemt.

Wat kan er gezegd worden over de beloning, die men krijgt door het reciteren van de Śiva-Purāṇa? Het zou voldoende zijn om te zeggen, dat (door dit te doen) Heer Śiva begint te leven in het hart van zijn toegewijde.

De Śiva-Purāṇa heeft vierentwintigduizend verzen en bestaat uit zeven Saṁhitā's en behandelt de verhalen met betrekking tot devotie, kennis (jñāna) en vairāgya (verzaking), daarom zou men er heel aandachtig naar moeten luisteren.

De Saṁhitā's, die hierin zijn opgenomen, zijn Vindhyeśvarī Saṁhitā, Rudra Saṁhitā, Śatarudriya Saṁhitā, Koṭi-Rudra Saṁhitā, Umā Saṁhitā, Kailāśa Saṁhitā en Vāyaviya Saṁhitā. Dit zijn de zeven Saṁhitā's in de Purāṇa.

Dit is een goddelijke Purāṇa, met inbegrip van deze Saṁhitā's en dit wordt gelijkgesteld aan het *Parabrahman* en er wordt gezegd dat hij de schenker van de verlossing is.

Deze Śiva-Purāṇa omvat de zeven Saṁhitā's. Wie het dagelijks met toewijding reciteert, wordt geacht vrij te zijn van de wereldse gebondenheden.

O Munīśvara, de mens verwondert zich in het universum over de duisternis van onwetendheid, totdat hij niet luistert naar de verhalen van de Śiva-Purāṇa. Anderzijds worden na het luisteren naar de Śiva-Purāṇa alle wereldse boeien van een persoon automatisch verwijderd.

Wat heeft het voor zin te luisteren naar de andere śāstra's of de Purāṇa's, die verwarring scheppen in de geest? Daarom moet men luisteren naar de Śiva-Purāṇa, die altijd gaat over het verschaffen van de verlossing.

Het huis, waarin de recitatie van de Śiva-Purāṇa wordt uitgevoerd, wordt een heilige plaats en de personen die er wonen, worden bevrijd van alle zonden.

Honderden Vājapeya-yajña's en duizenden Aśvamedha-offers kunnen zelfs niet gelijk staan aan de zestiende straal van recitatie van de Śiva-Purāṇa.

O beste der wijzen, een zondaar kan zondaar genoemd worden, maar dat houdt op als hij luistert naar de heilzame vertelling van het verhaal van de Śiva-Purāṇa.

De zeven rivieren, zoals de Gaṅgā en andere, (Gaṅgā, Yamunā, Godāvarī, Sarasvatī, Narmadā, Sindhu, Kāverī) de zeven steden (Ayodhyā, Mathurā, Māyāpurī, Haridvāra, Kāśī, Kāñcī, Avantikā en Dvārkaṅpurī) en de regio Gayā, kunnen niet gelijkgesteld worden aan de gelukzaligheid van de Śiva-Purāṇa.

Als iemand verlangend is naar het bereiken van de verlossing, dan moet hij dagelijks een vers of de helft ervan reciteren uit de Śiva-Purāṇa.

Een persoon, die dagelijks de Śiva-Purāṇa reciteert met de betekenis ervan, of alleen de verzen ervan reciteert, hij wordt ongetwijfeld een edele ziel.

Degene, die luistert naar deze Purāṇa op het moment van de dood, hem schenkt Heer Śiva, die tevreden is met zijn toewijding, zijn eigen plaats.

Een persoon, die het boek Śiva-Purāṇa dagelijks met devotie aanbidt, die bereikt, na genoten te hebben van alle geneugten in deze wereld, uiteindelijk de plaats van Śiva.

Als een toegewijde, de lusteloosheid opgevend, het boek Śiva-Purāṇa aanbidt en het in een zijden doek wikkelt, blijft hij altijd comfortabel in de wereld.

De Śiva-Purāṇa is volledig vlekkeloos en goedgunstig. Het is alles voor het menselijk leven, daarom dienen de mensen het te respecteren en met toewijding te reciteren, wat troost kan schenken in zowel de huidige als de toekomstige wereld.

De Śiva-Purāṇa is de beste van alles en de vernietiger van de zonden, en schenkt alle padārtha's, zoals Dharma

(rechtvaardigheid), Artha (materieel voorspoed), Kama (genot) en Mokṣa (verlossing). Daarom moeten alle mensen er met devotie naar luisteren, naast het te reciteren.

De mensen die verlangend zijn naar verlossing, moeten de Śiva-Purāṇa als gunstiger beschouwen dan de Vedas en de verhandelingen over geschiedenis.

De Śiva-Purāṇa is inderdaad het beste voor de personen wat betreft de taak van zelfrealisatie. Deze Purāṇa is een goddelijke padārtha en is geschikt om aanbeden te worden door de edele mensen en verwijderd alle drie soorten ellende. Het schenkt altijd welzijn en is geliefd door Brahmā, Viṣṇu, Śiva en andere goden.

Ik aanbid de Śiva-Purāṇa altijd met een toegewijde geest en bid dat Heer Śiva tevreden zal zijn met mij en mij de toewijding van zijn lotusvoeten zal schenken."

**Hier eindigt hoofdstuk 1, van de glorie van
Śiva-Mahāpurāṇa onder de Skanda Purāṇa met
betrekking tot de glorie van de Purāṇa.**

Hoofdstuk 2

Glorie van de Purāṇa

Śaunaka zei: "O grootmoedige, u bent goed op de hoogte van de allerhoogste *tattva*, daarom bent u heel gracieus, omdat u het goddelijke verhaal aan ons heeft verteld, wat inderdaad verrassend is.

Dit prachtige verhaal, waarnaar we luisteren, vernietigt alle zonden, zuivert de geest en behaagt tegelijkertijd Heer Śiva.

Er is niets vergelijkbaars in het universum met dit verhaal. We hebben er zeker van geleerd.

O Sūta, wie van de zondaars zijn niet verlost van hun zonden door alleen al het horen van dit verhaal? U bent zo vriendelijk ons te begunstigen door hetzelfde te vertellen."

Sūta zei: "Zulke mensen die altijd bezig blijven met zondige manieren en slechte activiteiten, die van nature vernederd zijn en altijd bezig zijn met wereldse passies, zelfs zij worden gezuiverd door het horen van dit verhaal.

Het reciteren van de Śiva-Purāṇa en het luisteren ernaar, beide worden jñāna-yajña's genoemd. Hiermee bereikt een persoon alle genoegens tijdens de huidige geboorte en hij bereikt verlossing na deze geboorte of na de dood. Het volledig reciteren van deze Purāṇa, vernietigt alle soorten zonden en verblijdt Heer Śiva.

De hebzuchtige personen, die zich overgeven aan leugens, diegenen die ouders hekelen, de bedriegers en de moordenaars van de mensen, worden ook van alle zonden verlost door te luisteren naar de Śiva-Purāṇa, en worden gezuiverd.

Zulke mensen, die gevallen zijn van hun Varṇāśrama Dharma of gevallen zijn van hun gemeenschapszin, die vol jaloezie zijn, zulke mensen worden ook met het uitvoeren van de Jñāna-yajña van de Śiva-Purāṇa volledig gezuiverd.

De bedrieglijke mensen en zij die van nature wreed zijn, worden ook gezuiverd in jñāna-yajña in Kaliyuga.

Zij die hun lichamen onderhouden door zich de rijkdom van de brahmanen toe te eigenen, en altijd bezig zijn met incestuele praktijken, zulke mensen worden ook gezuiverd door zich aan te sluiten bij de jñāna-yajña van de Śiva-Purāṇa in het Kali-tijdperk of door te luisteren naar deze Purāṇa.

De mensen die altijd zondige daden verrichten, goddeloos zijn en wiens aard tot vernedering neigt, worden ook gezuiverd met jñāna-yajña tijdens het Kali-tijdperk.

De mensen vol van smet, de kwaadwilligen, die verstoord zijn door de natuur, worden ook verlost van alle zonden door deel te nemen aan de jñāna-yajña in het Kali-tijdperk.

Door te luisteren naar deze Mahāpurāṇa en ook door het te lezen, worden de verschrikkelijke zonden weg gewassen en de persoon die geniet van alle geneugten in deze wereld, bereikt uiteindelijk verlossing, waarbij hij tegelijkertijd Heer Śiva behaagt.

In dit verband wordt een historische episode verteld, tijdens welke alle ernstige zonden worden weg gewassen.

In de stad Kirāta was er een ongeletterde Brāhmaṇa, die

bijzonder arm was en zijn brood verdiende met de verkoop van sap. Hij gaf er nooit om naar Purāṇa's te luisteren of tempels te bezoeken of andere religieuze activiteiten uit te voeren.

Hij nam nooit een bad, verrichtte nooit sandhyā of andere daden. Hij stond bekend onder de naam Devarāja en hij bedroog iedereen, inclusief zijn eigen trouwe mensen.

Deze Devarāja bleef vechten met brahmanen, Kṣatriya's, Vaiśya's en Śūdra's, en eigende zich hun rijkdommen toe onder het ene of het andere voorwendsel door hen te slaan.

Op deze manier verzamelde hij veel geld door slechte manieren, maar die zondige persoon gaf zelfs geen klein bedrag uit voor religieuze werken.

Eens ging voornoemde Brāhmaṇa naar een waterreservoir om zijn bad te nemen en trof daar een prostituee genaamd Sobhāvati aan, hij werd geteisterd door hartstocht en werd angstig.

Toen ze merkte dat een rijke Brāhmaṇa zich tot haar aangetrokken voelde, was de prostituee zeer verheugd. Hij raakte ook verrukt door met haar te praten.

Devarāja, daarentegen, wilde haar tot zijn vrouw nemen en zij wilde ook zijn vrouw worden. Aldus onder invloed van de hartstochten, bleven ze beiden lange tijd rondzwerven.

Beiden begonnen zich als man en vrouw te gedragen, terwijl ze sliepen, aten, dronken en verschillende andere spelen beoefenden.

De ouders van Devarāja en zijn vrouw probeerden Devarāja ervan te weerhouden het slechte pad te volgen, maar hij luisterde niet naar hen.

En Devarāja nam de rijkdom van zijn ouders en zijn vrouw weg en doodde hen toen ze sliepen.

Alle rijkdommen, die Devarāja van zijn ouders en vrouw had gestolen, werden door hem afgestaan aan de prostituee op wie hij verliefd was geworden.

Devarāja at de dingen, waarvan het gebruik verboden was voor Brāhmaṇa's, die altijd rajoguṇa (de oorzaak van ondeugd) en tamoguṇa (eigenschap van duisternis) deden toenemen. Hij begon ook wijn te drinken en begon met haar uit dezelfde vaas te eten.

Met wat geluk bereikte de zondige Brāhmaṇa eens een stad genaamd Pratiṣṭhāna, waar hij een Śiva tempel vond die omringd werd door asceten.

Bij de tempel aangekomen kreeg de Brāhmaṇa hoge koorts.

Daarom werd hij gedwongen daar te blijven, waar hij dagelijks naar Śivakathā begon te luisteren van de Brāhmaṇas van die plaats.

Aldus luisterend naar het verhaal van Śiva, stierf de Brāhmaṇa binnen een maand. De boodschapper van Yama arriveerde en bond hem in boeien en droeg hem naar de verblijfplaats van Yama.

Op hetzelfde moment arriveerden de gaṇa's van Śiva, gekleed in witte gewaden, met drietanden in hun handen, as over hun hele lichaam smerend en de krans of rozenkransen van Rudrāka dragend vanuit Śivaloka. Maar zonder het lichaam van de Brāhmaṇa te vinden, werden ze kwaad en gingen verder naar de verblijfplaats van Yama. Ze scholden de boodschappers van Yama uit en sloegen hen tegelijkertijd. Ze bevrijdden Devarāja uit de boeien. Ze lieten de Brāhmaṇa aan boord gaan van het verrassende type voertuig en maakten zich klaar om hem naar Kailāśa te brengen.

Er ontstond tumult in het midden van de stad en Dharmarāja zelf kwam uit zijn verblijfplaats.

Daarna aanbad Yama, omdat hij vond dat de boodschappers op Rudra leken, alle vier de boodschappers op gepaste wijze. Yamarāja kwam op de hoogte van de feitelijke situatie door middel van zijn goddelijk zicht, maar uit angst besprak hij de zaak niet met de boodschappers van Śiva.

Na de aanbidding van de gaṇa's van Śiva door Yama, gingen ze verder naar Kailāśa, waar ze Devarāja overdroegen aan de barmhartige Śiva en Pārvatī.

Dit verhaal van de Śiva-Purāṇa is gracieus en gunstig, waardoor zelfs zondige personen verlossing bereiken.

Sadāśiva is toevallig Mahāsthāna, Paramadhāma en Paramapada, wat door de geleerden die goed thuis zijn in de Veda's wordt gezien als de hoogste plaats.

De zondige persoon, die onder invloed van hebzucht veel van de Brāhmaṇa's, Kṣatriya's, Vaiśya's en Śūdra's doodde, naast zijn vrouw en de ouders, die een dronkaard was, zo'n zondige Devarāja werd in een oogwenk gezuiverd in de Śiva tempel."

Hier eindigt hoofdstuk 2 van Śiva-Mahāpurāṇa onder Skanda Mahāpurāṇa, met betrekking tot de verlossing van Devarāja.

Hoofdstuk 3

Afstand doen van Cañculā, een Brāhmaṇa-weduwe

Śaunaka zei: "O schitterende Sūta, u bent goed op de hoogte van alles. Door uw genade ben ik herhaaldelijk succesvol geweest.

Mijn geest voelt zich verrukt door het luisteren naar de episode van de geschiedenis, daarom vertelt u een ander verhaal met betrekking tot Heer Śiva, waardoor mijn devotie

aan de voeten van de Heer kan blijven toenemen.

De mensen, die nectar consumeren, kunnen nooit verlossing bereiken, maar de mensen die het nectarachtige verhaal van Heer Śiva horen, hun bereiken van verlossing wordt heel opmerkelijk.

Genadevol is het verhaal van Heer Śiva en zo is het ook met u, O Sūta, want men bereikt Śivaloka eenvoudigweg door naar dit verhaal te luisteren.“

Sūta zei: “O verheven Śaunaka, luister toch naar me. Hoewel het verhaal heel geheim is, wil ik het toch aan u onthullen, omdat u toevallig de meest toegewijde van de Heer Śiva bent en goed bekend bent met de Vedas.

Er is een dorp genaamd Vāṣkala aan de kust, dat bewoond wordt door zondige mensen die niet in de Vedas geloven.

Die mensen waren van slechte aard, goddeloos, ongelukkig, hardvochtig in hun gedrag, leefden van de landbouw, waren wapenbezitters, misdroegen zich met andere vrouwen en waren behoorlijk dwaas.

Ze waren zich niet bewust van *jñāna* (kennis), *vairāgya* (verzaking), naast de *Dharma*, die welzijn schonk aan de mensen. Ze waren slecht gezind en verstoken van wijsheid zoals de dieren en ze hielden zich bezig met het luisteren naar de slechte verhalen van hun eigen geloof.

Daar woonden ook de mensen van andere *varṇa*'s (standen, klassen), die ook slechtgezind waren en niet geloofden in hun eigen *Dharma*, ze wreed waren, laag en altijd bezig waren met de wereldse genoegens.

Alle vrouwen van het dorp hadden een hard temperament, bewogen zich naar willekeur, waren altijd uit op het begaan van zonden, kwaadaardig, onkuis, vertoonden wangedrag en waren afkerig van nobel gedrag.

Aldus woonde er in het dorp Vākala, in de woonplaats van het edele volk, een extreem lage Brāhmaṇa bekend onder de naam Binduga.

Hij had een verdorven ziel, was extreem zondig, volgde het slechte pad ondanks dat hij een mooie vrouw had. Uiteindelijk werd hij, overmand door hartstochten, een partner van een prostituee.

De lage Brāhmaṇa, die zijn kuis Brāhmaṇa-vrouw Cañculā negeerde, had de gewoonte gemeenschap te hebben met een prostituee.

Op deze manier werd een groot deel van de tijd van Binduga Brāhmaṇa doorgebracht met een prostituee, genietend van alle echtelijke genoegens. Zijn vrouw Cañculā, bang geworden om van haar Dharma af te vallen, ondanks dat ze besmet was met lust, viel ook van haar Dharma af.

Maar later, toen haar jeugdige gezondheid en onstuimige viriliteit toenamen, werd de aanval van haar passie extreem ondraaglijk voor haar en week ze af van haar deugdzame gedrag.

Daarna onttrok zij zich aan het oog van haar man, vernietigde

haar kuisheid, had een verbintenis met een andere man, en nam haar toevlucht tot de slechte weg.

O grote wijze, eens zag de Brāhmaṇa Binduga dat zijn vrouw Cañculā wellustig werd, genietend van de verbintenis met een andere man.

Toen voornoemde Brāhmaṇa ontdekte, dat zijn vrouw het slechte pad volgde en met een andere man sliep, was hij woedend en haastte zich naar haar toe.

Toen hij de slechte Binduga in zijn huis zag aankomen, vluchtte de bedrieglijke minnaar onmiddellijk uit zijn huis weg.

Daarna greep de lage Binduga zijn vrouw vast en sloeg haar met zijn vuisten, waarbij hij haar tegelijkertijd uitschold en haar in de boeien sloeg.

Toen Cañculā zich vrij begon te bewegen, nadat ze was geslagen door haar goddeloze echtgenoot, en woedend werd en haar vrees verloor, sprak ze aldus tot echtgenoot.

Zij zei: “O slecht gezinde, u heeft uw jonge en kuis vrouw, die haar man toegewijd was, weggegooid en u heeft dagelijks genoten van het gezelschap van die prostituee.

Ik ben jong, mooi en nog steeds vol hartstochten. Vertel me, wat zou mijn toestand zijn zonder te genieten van de liefdesspelen met mijn man.

Ik ben heel mooi en jeugdig en ben van streek door mijn passies. Hoe zou ik het zonder u kunnen stellen?“

Sūta zei: “Toen de vrouw zo tot haar man sprak, sprak de dwaze, goddeloze en vernederde Binduga tot haar.“

Binduga zei: “Want door hartstochten geteisterd, is wat door jou gesproken is correct. Daarom spreek ik enkele goede woorden tot jou en je moet er onbevreesd naar luisteren.

Vanaf vandaag kun je zonder aarzelen genieten van het gezelschap van je geliefde. Je moet geld ontvangen, in ruil voor het feit dat je van de liefde met hem geniet.

Je geeft dat geld aan mij, want ik voel me aangetrokken tot die prostituee en daarmee is ons beider doel gediend.“

Zodoende luisterend naar de woorden van haar echtgenoot, was Cañculā, de vrouw van de Brāhmaṇa zeer verheugd.

Met de ontwikkeling van de bovenstaande verstandhouding tussen hen, bewogen zowel de man als de vrouw zich op het slechte pad dat bijzonder zondig was.

Bezig met slechte wegen belopend, ging er een aanzienlijke tijd van hen beiden voorbij.

Daarna stierf de echtgenoot van de slechte en verdorven vrouw na enige tijd en raakte in de hel.

De goddeloze Brāhmaṇa werd na lange tijd de pijn van de hel te hebben ondergaan geboren als een piśāca (demonisch of geestachtig wezen) in de Vindhya berg.

Na het doden van de goddeloze en zondige echtgenoot, woonde de dwaze vrouw Cañculā lange tijd in haar huis met haar zonen.

Voornoemde vrouw Cañculā, die zich overgaf aan

liefdesspelen, bleef lang rondzwerven met haar minnaars en terwijl ze zo genoot, ging haar jeugd voorbij.

Eens als een speling van het lot ging genoemde vrouw met haar broers en verwanten naar de Gokarṇa-tīrtha.

Nadat ze een bad had genomen in een bepaalde tīrtha, bleef ze vrij nonchalant rondlopen met haar verwanten.

Toen ze naar een Deva tempel ging, luisterde ze naar een prachtig Paurānika verhaal met betrekking tot Śiva uit de mond van een Brāhmaṇa.

Volgens dat verhaal worden de vrouwen die genieten van een verbintenis met andere mannen en hun echtgenoten verwaarlozen, door de boodschapper van Yama naar de hel gedragen en plaatsen ze de brandende ijzeren musala's in hun geslachtsdeel.

Aldus luisterend naar het verhaal van Śiva, uit de mond van de Brāhmaṇa, goed thuis in de Purāṇa's, die *vairāgya* deed toenemen, begon Cañculā, doodsbang geworden, te beven.

Nadat het vertellen van het verhaal voorbij was en na het vertrek van de toehoorders, ging ze naar de redenaar toen hij alleen was en stelde de Brāhmaṇa een vraag.

Cañculā zei: "O Brāhmaṇa, ik heb bewust het slechte pad begaan. Daarom, luisterend naar mijn verhaal, met uw enorme mededogen, bent u zo vriendelijk mij te verlossen.

O Heer, vanwege mijn boze geest heb ik me overgegeven aan enorme zonde, omdat ik besmet raakte door hartstocht en lust, heb ik mijn hele jeugd zo zondig doorgebracht.

Vandaag voel ik me, luisterend naar uw woorden vol *vairāgya*, uiterst angstig. Het hart van de weduwe is gaan trillen.

Schande voor mij die besmet was met hartstochten en lust. Ik verliet het pad van kuisheid en volgde het betreurenswaardige zondige pad.

Ik, onschuldig, vernietigde de Dharma en de nobele daden, voor kleinzielig gewin en verrichtte de enorme zonden die uiterst pijnlijk en verschrikkelijk zijn.

Helaas! Wie zal mij uit de hel redden, omdat ik het slechte pad gevolgd heb?

Hoe zou ik de geweldige boodschappers van Yama tegemoet treden, na mijn dood? Hoe zou ik mijn geduld kunnen bewaren als de boodschappers van Yama me bij de keel zouden vastbinden?

Wanneer de boodschappers van Yama mijn lichaam zouden verwonden, en op verschillende andere manieren pijn zouden veroorzaken, hoe zal ik ze dan kunnen verdragen?

Hoe zou ik 's nachts kunnen slapen als ik herinnerd werd aan mijn wandaden of zondige activiteiten overdag?

Helaas! Ik ben dood, opgebrand, mijn hart is gebarst, ik ben volledig vernietigd en ik ben extreem zondig.

Helaas! O lot, wat heeft U gedaan door van mij een slecht gezinde vrouw te maken? Het is verbazingwekkend, dat een persoon wordt meegesleurd en zich verwijderd van de Dharma, dat allerlei genoegens en comfort biedt.

Ik heb tientallen miljoenen keren meer pijn, als ik door een doorn heen prik of als ik van de top van een berg val.

Er kan geen berouw zijn voor mijn zonden, zelfs niet door het uitvoeren van honderd Aśvamedha-offers, of door het baden in de Gaṅgā gedurende honderd jaar.

Wat moet ik doen? Waar moet ik heen? Bij wie moet ik schuilen? Wie zou me redden als ik verdrink in de oceaan van het universum?

O Brāhmaṇa, U bent mijn leermeester, U bent mijn ouders. Ik heb toevlucht genomen tot uw voeten. Verlost U daarom een ellendig persoon als ik."

Sūta sprak: "Aldus onder invloed van *vairāgya*, viel ze aan de voeten van de Brāhmaṇa. Toen tilde de intelligente Brāhmaṇa haar op en sprak."

Hier eindigt hoofdstuk 3 van de Śiva-Mahāpurāṇa als deel van de Skanda Purāṇa met betrekking tot de verzaking van Cañculā - de weduwe van de Brāhmaṇa.

Hoofdstuk 4

Verlossing van Cañculā - de weduwe van de Brāhmaṇa

De Brāhmaṇa sprak: "Gelukkig, bij de gratie van Śiva, ben u tijdig wakker geworden door te luisteren naar het verhaal van Śiva Purāṇa dat de mensen verlicht met het gevoel van verzaking.

O vrouw van een Brāhmaṇa, wees niet bang en neem uw toevlucht tot Heer Śiva. Bij de gratie van Śiva zouden al uw zonden onmiddellijk vernietigd worden.

Ik zal u het verhaal vertellen, dat het yogische aspect van Śiva belicht, dat u naar een leven van gemak zou leiden.

Door te luisteren naar het aangename verhaal van Heer Śiva

is er zo'n verandering in uw geest opgetreden, dat u tot inkeer bent gekomen. Uw geest is gezuiverd en u hebt afstand gedaan van de wereldse genoegens.

De beste remedie om de zonden weg te wassen is berouw. De mensen met wijsheid hebben berouw voorgeschreven om van alle zonden af te komen.

Mensen, die niet bevrijd kunnen worden door berouw te tonen, moeten boete doen. De edele mensen hebben ascese voorgeschreven voor alle soorten zonden.

Iemand is zelfs na het doen van boete niet mentaal bevrijd

van de angst voor de zonden, noch kan hij verlossing bereiken, maar iemand die boete doet is zonder twijfel bevrijd van de zonden, en bereikt verlossing.

De manier, waarop de geest gezuiverd wordt door het luisteren naar het verhaal van Śiva Purāṇa, zulke zuivering kan op geen enkele andere manier bereikt worden.

Zoals de spiegel vlekkeloos wordt na reiniging, zo wordt ook met het luisteren naar de Śiva Purāṇa de geest ongetwijfeld gezuiverd.

Zowel Śiva als Pārvatī verblijven in de geest van de mensen, wanneer ze volledig gezuiverd zijn. Daarna bereikt zo iemand met een vlekkeloze ziel de hoogste pada van Śiva.

Daarom zouden mensen van alle rangen en standen naar dit verhaal moeten luisteren. Om deze reden heeft Mahādeva, gevolg gevens aan de extreme aandrang van Pārvatī, dit verhaal gemaakt.

Door naar dit verhaal te luisteren, wordt iemands geest stevig aan de voeten van Śiva, de echtgenoot van Pārvatī. Door meditatie verkrijgt men kennis. Na het bereiken van de kennis krijgt men zeker Mokṣa (verlossing).

Degene die niet mag mediteren op Heer Śiva, of degene die alleen naar zijn verhaal luistert, hij houdt zich in zijn volgende geboorte bezig met de meditatie van Śiva en bereikt dan de hoogste plaats in de verblijfplaats van Śiva.

Door te luisteren naar het verhaal van deze Mahāpurāṇa, en dan te mediteren op Śiva, bereiken verschillende van de mensen die boete doen de siddhis (succes, vervulling).

Het luisteren naar het verhaal van de Heer Śiva, is de fundamentele oorzaak van alle soorten van welzijn. Daarom moet men mediteren op Śiva, om van alle kwalen af te komen. Door te luisteren naar het verhaal van Śiva, of erover na te denken, door het altijd in gedachten te houden, wordt de geest in een mum van tijd gezuiverd.

Op deze manier worden ook de beide zonen van Śiva (Gaṇeśa en Kārttikeya) aanbeden en door hun genade wordt de goddelijke devotie bereikt. Daarna wordt de verlossing zonder twijfel bereikt.

Het is waar, dat een persoon zonder de toewijding van Śiva zelf niet in staat is om bevrijd te worden van de gebondenheid van de waan van de wereld.

Daarom, O vrouw van een Brāhmaṇa, uw geest bevrijdend van de wereldse bekingen, luister met toewijding naar het verhaal van Śiva.

Door te luisteren naar het verhaal van Heer Śiva zou uw geest gezuiverd worden en zou u bevrijd worden van alle gebondenheden.

Een toegewijde, die met een vlekkeloze en toegewijde geest mediteert op de lotusvoeten van Śiva, die bereikt verlossing in een enkele geboorte. Ik spreek de waarheid tegen u, er is geen twijfel mogelijk.

De Brāhmaṇa, die de Śiva Purāṇa reciteerde in de tempel

van Śiva, met een vlekkeloze ziel, was een Parama-śaiva die zijn genade overbracht op de vrouw, en toen met zijn geest verdiept in de meditatie van Śiva, werd hij stil.

Toen werd de vrouw Cañculā blij door de woorden die de Brāhmaṇa sprak en begonnen de tranen uit haar ogen te stromen.

Toen werd Cañculā plotseling tevreden, ze viel aan de voeten van de Brāhmaṇa en zei: "Ik voel me verplicht door de woorden, die u heeft gesproken.

Cañculā zei: "O beste van de toegewijden van Śiva, O Svāmī, schenker van Paramārtha, O Brāhmaṇa, u bent gracieus. U bent altijd bezig anderen goed te doen, daarom moet u behandeld worden als de beste van de edele personen.

O edele Brāhmaṇa, u kunt beter een persoon, zoals ik, verlossen van het vallen in de oceaan. Door te luisteren naar het verhaal van Śiva met betrekking tot de Purāṇa.

Ik ben me onthecht gaan voelen van de wereldse genoegens. Ik heb nu een immens geloof ontwikkeld voor het luisteren naar deze Purāṇa."

Sūta sprak: aldus sprak de vrouw Cañculā, door het mededogen van de Brāhmaṇa, met gevouwen handen haar verlangen uit om naar de Purāṇa te luisteren en maakte zich klaar om de Brāhmaṇa te dienen.

Daarna vertelde de Paramamāheśvara en intelligente Brāhmaṇa het verhaal van de Śiva Purāṇa aan haar in dezelfde tempel.

Aldus hoorde ze het goedgunstige verhaal van de Śiva Purāṇa van die Brāhmaṇa.

Cañculā, ook luisterend naar het verhaal van de Śiva Purāṇa, dat toewijding, jñāna, vairāgya verhoogde naast verlossing schenkt, voelde ze zich succesvol in haar leven.

Met de genade van die nobele leermeester werd haar hart spoedig gezuiverd en bij de gratie van de Heer mediteerde ze op de ware gedaante van Śiva.

Op deze wijze toevlucht zoekend tot een edele leermeester, ontwikkelde ze in haar de edele wijsheid om Śiva te bereiken. Daarna begon ze te mediteren op de bewuste en gelukzalige vorm van Śiva.

Ze nam dagelijks haar bad in het tīrtha-water, ontwikkelde haarlokken over haar hoofd en kleepte zich in kleding van schors, bracht de as aan over haar lichaam en gebruikte de Rudrākṣa kralen als haar sieraden.

Ze hield zich bezig met het reciteren van de naam van Śiva, ze handhaafde de vrata van stilte, nam weinig voedsel, ze begon Heer Śiva te behagen, volgens het pad dat de leermeester had getoond.

O Śaunaka, op deze manier mediteerde Cañculā lange tijd op gepaste wijze over Śiva.

Na verloop van tijd was ze volledig versmolten met toewijding, jñāna en vairāgya. Toen kwam Cañculā zonder veel moeite aan haar einde.

Daarna arriveerde daar het voertuig dat gestuurd was door Heer Śiva en dat verschillend versierd was. De gaṇa's van Śiva met de goddelijke vorm zaten in de vimāna.

Vanwege de vernietiging van alle zonden stapte Cañculā in het voertuig en de boodschappers van Śiva droegen haar naar Śivapuri.

Op dat moment was het lichaam van Cañculā veranderd in een goddelijke vorm. Zijzelf zag er ook goddelijk uit. Al haar ledematen glommen. Ze was versierd met alle ornamenten zoals Pārvatī en de maansikkel verscheen boven haar hoofd.

Toen ze Śivaloka bereikte, ontdekte ze dat de goden zoals Brahmā, Viṣṇu en anderen de Sanātana Mahādeva dienden.

Ganeśa, Bhṛṅgī, Nandikeśvara, Vīrabhadra en andere gaṇa's aanbaden Heer Śiva met toewijding. Heer Śiva had de glans van honderden zonnen, die aanbeden werd door goden.

Ze vond dat de keel van Śiva blauw van kleur was, vijf hoofden had, drie ogen. De maansikkel was boven het hoofd geplaatst. Gaurī met de glans van bliksem was links van hem neergezet. Ze vond dat Śiva versierd was met allerlei soorten versierselen en zijn lichaam was bedekt met witte as. Hij was gekleed in witte gewaden en zijn gelaatskleur leek op kamfer.

De vrouw Cañculā, die Śiva in deze gedaante aantrof, was immens blij en ze begon hem steeds opnieuw te groeten.

Met haar hart vol liefde, haar handen vouwend, met een welgevallige geest, gelukzalige tranen vergietend, voelde ze zich uitermate verrukt.

Toen wierpen zowel Śiva als Pārvatī een medelijdende blik op haar. Toen riepen ze haar en lieten haar in hun nabijheid zitten.

Pārvatī van haar kant maakte Cañculā, de vrouw van Binduga, liefdevol tot haar bediende en overlaadde haar met alle goddelijke genoegens.

Toen Cañculā in de eeuwige verblijfplaats van Śiva was, werd hij vervuld van licht, bereikte hij de onfeilbare verblijfplaats en begon hij daar te wonen en genoot van alle gemakken.

Hier eindigt hoofdstuk 4 van de Śiva Mahāpurāṇa, dat deel uitmaakt van de Skanda Purāṇa, met betrekking tot de verlossing van Cañculā.

Hoofdstuk 5 Redding van Binduga

Śaunaka zei: “O genadige Sūta, u bent bijzonder schitterend en hebt geluk, uw geest is altijd toegewijd aan de devotie van Heer Śiva. Het verhaal van Cañculā dat u vertelt is heel verrassend en verhoogt iemands devotie voor Śiva.

Op deze manier, na verlost te zijn, ging Cañculā verder naar Śivaloka en begon daar te leven. O onmetelijk intelligente Sūta, vertelt u me ook wat er met Binduga, haar echtgenoot, gebeurd is?”

Sūta zei: “Cañculā, kwam eens bij Pārvatī en met gevouwen handen bracht zij haar groet aan haar en zei gelukzalig haar gebed aan haar op.

Cañculā zei: “O godin Girijā, U bent de moeder van Skanda-Kārttikeya en schenkt alle gemakken en genoegens. U bent de geliefde van Śiva en U bent de vorm van het Brahman. Daarom dienen alle mannen en vrouwen U.

Niet alleen dat, zelfs Brahmā, Viṣṇu en andere goden dienen U. U heeft zowel de zichtbare als de onzichtbare vormen. U bent toevallig Ādi-prakṛti. U heeft de subtiele vormen Sat, Cit en ānanda (gelukzaligheid).

U schept, onderhoudt en vernietigt het universum, U bent bekend door Triguṇa (sattva, rajas en tamas) vormen. U bent de toevluchtsoord van alle drie de goden, en U richt ze ook op.” (Deze lofrede volgt het principe van Śākta.)

Toen Cañculā de bevrijding had bereikt werd hij emotioneel

en haar ogen werden gevuld met tranen van liefde, haar hoofd neerdrukkend, zweeg ze na het gebed tot Pārvatī.

Toen sprak Pārvatī, de geliefde van Śiva, en liefhebbend voor haar toegewijden, tot Cañculā, met mededogen en liefde.

Pārvatī zei: “O mooie bediende Cañculā, ik ben uitermate tevreden over je gebed. Je vraagt om elke zegen die je maar wilt. Er is niets dat jou niet gegeven kan worden.”

Sūta zei: “Bij deze woorden van Girijā, bracht Cañculā haar gepaste groet aan haar en vouwde haar handen met toewijding, terwijl ze haar hoofd neersloeg, vroeg ze haar.”

Cañculā zei: “Waar is mijn man nu? Ik ben me niet bewust van de toestand, waarin hij op dit moment verkeert. Mijn enige wens is dat ik bij hem blijf wonen.

Wees zo vriendelijk om iets te doen, zodat ik mijn doel bereik. O Pārvatī, U overlaadt iedereen met welzijn, U hebt medelijden met de ellendige mensen en U bent de beste van alle godinnen. Mijn echtgenoot bezocht de prostituee, maar die zondige persoon stierf eerder dan ik. Ik weet niet in welke toestand hij nu verkeert.”

Sūta zei: “Hier luisterend naar de woorden van Cañculā, antwoordde de godin Girijā, die altijd gracieus was geweest voor haar toegewijden, liefdevol.”

Pārvatī zei: “O dochter, jouw echtgenoot Binduga was extreem zondig, had verachtelijke gedachten, hield van prostituees en was enorm dwaas. Na zijn dood belandde hij in de hel.

De zondige mens moest vele jaren ellende lijden in de verschillende hellen en werd dan een piśāca (demonisch of geestachtig wezen) in de Vindhya berg vanwege de overgebleven zonden.

Zelfs de goddeloze Binduga die verschillende soorten pijnen lijdt en alleen lucht inademt, leidt een ellendig leven op de Vindhya berg.“

Aldus luisterend naar de woorden van Pārvatī, voelde Cañculā, met nobele gedachten, uiterste pijn (de miserabele toestand van haar echtgenoot kennend).

Toen bracht ze haar geest in evenwicht en groette Pārvatī.

Cañculā zei: “O godin Pārvatī, O Mahādevī, U bent zo vriendelijk mijn echtgenoot te verlossen, die zich sinds lang te buiten ging aan slechte manieren.

O godin, vertelt U mij vriendelijk de manier waarop mijn zondige en vernederde echtgenoot, die kwaad deed, verlost kan worden uit deze ellendige toestand. Zegt U het mij.“

Toen zei Pārvatī, voor wie haar toegewijden heel dierbaar zijn, zich verrukt voelend over Cañculā.

Pārvatī zei: “Indien Uw echtgenoot kan luisteren naar het verhaal van de Śiva Purāṇa, dat verdiensten schenkt, dan zou hij verlost worden van zijn ellendige toestand en verlossing bereiken.

Aldus luisterend naar de nectarachtige woorden van de godin Gaurī, liet Cañculā met eerbied haar schouders zakken en vouwde haar handen en bracht haar telkens opnieuw een groet.

Toen bad ze tot Pārvatī, dat ze iets moest doen voor de vernietiging van de zonden van haar echtgenoot en zich zo moest bewegen, dat haar echtgenoot in een positie was om naar het verhaal van Śiva Purāṇa te luisteren.

Sūta zei: “De vrouw Cañculā bad keer op keer tot Pārvatī, de geliefde van Śiva. Daarna was de godin Gaurī, die enorme fortuinen bezit, verheugd over Gañculā.

Daarna ontbood Pārvatī liefdevol Gandharvarāja Tumburu, die de glorie van Heer Śiva voordroeg en tegen hem sprak.

Girijā sprak: “O Tumburu, u bent geliefd door Śiva, daarom gehoorzaamt u mijn bevel. Ga met deze vrouw naar de berg de Vindhya. Welzijn zal u geschonken worden.

Daar woont een enorme en een verschrikkelijke piśāca. Ik vertel jullie zijn levensverhaal vanaf het begin en jullie luisteren aandachtig.

In een eerdere geboorte was deze piśāca een Brāhmaṇa met de naam Binduga. Hij was de echtgenoot van mijn bediende. Hij voelde zich aangetrokken tot een prostituee.

Hij nam nooit een bad, noch verrichtte hij Sandhyā of andere nobele daden. Hij bleef altijd onrein. Door zijn woede had hij zijn wijsheid verloren. Hij at oneetbare dingen, was vijandig tegenover de edele mensen en verdiende zijn brood met slechte middelen.

Hij doodde wezens, droeg altijd wapens bij zich. Hij nam zijn voedsel met de linkerhand en martelde altijd arme mensen. Hij was wreed en genadeloos en stak de huizen van anderen in brand.

Hij hield van het lage volk, bezocht prostituees, was buitengewoon slim en verstootte zijn vrouw. Deze zondige persoon hield altijd het gezelschap van goddeloze mensen.

Hij verloor alles wat hij verdiende door het gezelschap van een prostituee te zoeken en hebzuchtig geworden voor geld, leidde hij onbevreesd zijn eigen vrouw tot onkuise daden.

Tot zijn dood volgde hij slechte wegen en uiteindelijk stierf hij. Daarna raakte hij in de verschrikkelijke hel, waar de zondige mensen de beloning voor hun zonden moeten oogsten.

In de hel aangekomen, moest hij de beloning van zijn zonden in verschillende soorten van de hel onder ogen zien.

Hij werd uit de hel geworpen en lijdt nu de kwelling voor zijn overgebleven zonden op de berg de Vindhya, als een geweldige piśāca.

Je gaat er naartoe en reciteert voor hem het gunstige verhaal van de goddelijke Śiva Purāṇa, die alle zonden vernietigt.

Door dit te doen, zal hij spoedig verlost worden van zijn vorm van piśāca, vrij worden van alle zonden.

Wanneer de piśāca Binduga na het beluisteren van het gunstige verhaal van Śiva Purāṇa verlossing bereikt, dan laat je hem aan boord van het voertuig gaan en draag je hem op mijn bevel naar Heer Śiva.”

Sūta zei: “Bij deze woorden van de godin Pārvatī door haar gesproken tegen Tumburu, de heer van de Gandharva's, voelde Cañculā zich heel gelukkig in haar geest.

Toen stapte Tumburu, die Nārada zeer dierbaar was, aan boord van het prachtige voertuig met de kuis Cañculā, de vrouw van Binduga en bereikte in een mum van tijd Vindhyaācala.

Daar aangekomen vond hij de piśāca met een geweldig en gigantisch lichaam, een enorme kin, die soms lachte, soms huilde en soms van de ene plaats naar de andere sprong.

De dappere Tumburu, die altijd bezig was met het reciteren van het gebed van Śiva, greep met geweld de piśāca en bond hem vast met touwen.

Toen hij besloot een pārāyaṇa (het lezen van het boek van begin tot eind van Śiva Purāṇa) uit te voeren, maakte hij afspraken met alle festiviteiten.

Op bevel van Pārvatī bereikte Tumburu de berg Vindhya om de piśāca te bevrijden door het reciteren van de Śiva Purāṇa.

Het nieuws over de pārāyaṇa van de Śiva Purāṇa werd verspreid in alle drie de werelden. Daarom kwamen zowel de goden als de asceten in groten getale om ernaar te luisteren en het was er dan ook een drukte van belang.

Er was daar een verrassende menigte, die voor het welzijn van allen was. Ze hadden zich daar allemaal verzameld om te luisteren naar de recitatie van Śiva Purāṇa.

Toen begon de koning van de Gandharva's met de vīṇā in zijn handen het verhaal van de Heer Śiva te zingen, spelend op de vīṇā.

Beginnend vanaf de eerste Saṁhitā, eindigend bij de zevende Saṁhitā, samen met de glorie van de Purāṇa, zong Gandharva-rāja Tumburu heel duidelijk met de vīṇā.

Luisterend naar het verhaal van Śiva Purāṇa, bestaande uit zeven Saṁhitā's kregen de luisteraars wat ze verlangden.

Luisterend naar het uiterst verdienstelijke verhaal van de Śiva Purāṇa werd de piśāca verlost van alle zonden waardoor hij zijn gedaante als piśāca aflegde.

Spoedig bereikte hij een goddelijke vorm. Hij kreeg een mooie huidskleur en een goddelijk lichaam. Hij werd gekleed in witte gewaden en versierd met allerlei versierselen. Hij zag er gracieus uit als de drie-ogige Śiva met een halve maan boven zijn hoofd.

Toen begon hij met zijn goddelijk lichaam, en vergezeld van zijn vrouw Cañculā, het goddelijke verhaal van Śiva en Pārvatī te reciteren.

Toen ze de vrouw van Binduga bij hem vonden, waren alle goden verbaasd en verheugd.

Luisterend naar de verbazingwekkende levensverhalen over de Heer Śiva, begonnen alle goden gezamenlijk de glorie van Śiva te bezingen en trokken zich terug naar hun respectievelijke verblijfplaatsen.

Binduga daarentegen, getransformeerd als een veelbelovende

ziel, zat op een prachtig voertuig en zag er gracieus uit, terwijl hij met zijn vrouw in de lucht vloog.

Toen bereikte Binduga, vergezeld van zijn vrouw en Tumburu, de gunstige verdiensten van Heer Śiva bezingend, spoedig de hoogste plaats van Śiva.

Daar aangekomen verwelkomden zowel Śiva als Pārvatī Binduga, die toen door Heer Śiva werd opgenomen in zijn leger van gaṇa's, terwijl Cañculā werd meegenomen door de godin Pārvatī, als haar dienaar.

Zowel Binduga als Cañculā, door het bereiken van een plaats in de gelukzalige, verlichtende en eeuwige verblijfplaats van Śiva, voelden zich uiterst comfortabel.

Dit historische verhaal, dat alle zonden verwijdert, is aan u verteld, wat smetteloze toewijding en gelukzaligheid verhoogt.

Wie met devotie naar deze Purāṇa luistert, of de recitatie ervan uitvoert in de vorm van een pārāyaṇa, die bereikt, na genoten te hebben van alle geneugten in deze wereld, uiteindelijk verlossing.“

Hier eindigt hoofdstuk 5 van de Śiva Mahāpurāṇa, als deel van de Skanda Purāṇa, met betrekking tot de verlossing van Binduga.

Hoofdstuk 6

De methode van luisteren naar de Purāṇa

Śaunaka zei: “O Sūta, de gelukkige, u bent uiterst intelligent en bent de discipel van de wijze Vyāsa. Ik groet u. U bent gracieus en al uw deugden zijn het waard om te benadrukken.

Vertel ons alstublieft de methode van het luisteren naar de Śiva Purāṇa, waardoor alle luisteraars het beste van deze vrucht zouden moeten bereiken.“

Sūta zei: “O wijze Śaunaka, ik ga u nu de methode vertellen voor het bereiken van de volledige beloning van het luisteren naar de Śiva Purāṇa.

Roep een astroloog in uw huis, die blij moet zijn met het aanbieden van de dakṣiṇā door alle leden van de familie en vraag hem de gunstige tijd waarop de recitatie gestart moet worden voor een succesvol einde.

Daarna moet het nieuws verspreid worden in alle landen, over het reciteren van de Śiva Purāṇa en de mensen verlangend naar hun eigen welzijn moeten de voorlezing bijwonen.

Sommige mensen blijven weg van Hari-kathā, terwijl anderen wegblijven van de Saṅkīrtana van Heer Śiva. Naast het bovenstaande moeten ook alle mannen, vrouwen, Śūdra's en

anderen uitgenodigd worden om hen in staat te stellen kennis te vergaren. Het nieuws moet overal naartoe gestuurd worden.

Alle toegewijden van Śiva, die misschien graag willen luisteren naar de naam van Śiva en zijn recitatie, moeten respectvol uitgenodigd worden voor het horen van de Śivakathā.

De asceten zouden ook uitgenodigd dienen te worden met de boodschap dat bij de voltooiing van de Śiva Purāṇa verrassende festiviteiten gevierd zullen worden.

Om het nectarachtige sap van de Śiva Purāṇa met respect te consumeren, kom je zo vriendelijk mogelijk hier naartoe met een toegewijd hart.

Als je geen tijd hebt om naar de volledige Purāṇa te luisteren, dan dien je er minstens een enkele keer bij te wonen. Hoe dan ook, je moet komen, want zulke gelegenheden zijn vrij zeldzaam in het leven.“

Zo'n uitnodiging zou nederig verstuurd moeten worden en wanneer de toegewijden arriveren om deel te nemen aan de recitatie, zouden ze allemaal op gepaste wijze gediend moeten worden.

Een mooi paviljoen moet gemaakt worden in een Śiva tempel,